

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۱

عبدالغفور لېوال

د خوځنده تصویرونو بنکلی هار

د نامراد خوانیمرگ شاعر و لیکوال طالب منگل اروا دې ښاد وي.
څښتن دې ښه ورسره وکړي.

عجیب لور شعر یې لیکلی و، چې «د گلونو الوداع» نومېد، راته ویي ویل: که یو یادښت ورته پرې وکارم.
شعر مې خوښ شو، په تېره د دغه ښه شاعر د انځورپنځونې کمال راته لور وېرېښېد. لنډ یادښت مې ورولیږه،
ورته خوښ و. ارواښاد منگل ادبیاتو ته جدي ارزښت ورکړی و، هغه له ادبیاتو سره مسخري او ټوکی نه کولی.
د هغه د یاد په پار د ارواښاد پر لور شعر دغه لنډ یادښت دلته خپروم:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولئ

د خوځنده تصويرونو بڼکلی هار

د پس مودېرني شاعرۍ يوه ځانگړنه د وييونو په مرسته د خوځنده تصويرونو د پنځولو هنر دی. په داسې شعر کې د شاعر ذهن د يوې گرځنده کامرې کار ورکوي، چې د لوستونکي/ مخاطب سترگې و ذهن په ځان پسې راکاږي. دا کټ مټ لکه د خوځندېونو يا انيميشن Animation غوندې يو شمېر خيالي انځورونه يو په بل پسې داسې يو بهير جوړوي چې ننډاره يې بڼکلایيز خوند پنځوي. په داسې شاعرانه انځورجوړونه کې سېمبولونه او د هغوی ذهني چاپېريالونه (موقعيتونه) د تصويري ټولگو په توگه ليدور کيږي او د ذهني و عيني څيزونو د گډون يوه عجيبه ميناتورې د اېسټېټيک ذهن مخې ته ږدي .

په روستيو ورځو کې ښاغلي طالب منگل خپل يو لوړ شعر راولېږه، چې د خوځندې انځورجوړونې يوه بڼکلې ټولگه ده. ما ورته لوړ شعر نوم ورکړ. د لوړ شعر نوم به يوڅه نااشنا بريښي. خو ولې دغه نوم راته غوره وېرېښېد؟ کله چې د انگرېزي ژبې نوموتي شاعر ټي. اس ايليوت د « شنده زمکه »The Waste Land لوړ شعر خپور کړ، نو دغه شعر روسته کره کتونیکو Free Verse Modernist Long Poem يا نوی [مودېرنيست] لوړ ازاد شعر ونوماوه. ښايي پارسي ژبې ته به همدا اصطلاح د «شعر بلند» په مانا راغلی وي. دا د اوږدوالي له نظره تر عادي شعرونو اوږده شعرونه وي، خو نه په حماسي منظومو کې راځي او نه هم بشپړ داستاني رغښت لري، چې منظوم داستان يې وگڼلای شو. تردې وړاندې چې د ښاغلي منگل پر شعر بحث وکړم د ايليوت د «شنده زمکه» د پيل د يوې برخې ازاده ژباړه به راوړم:

اېرېل
دېره بې رحمه مياشت ده
له مړې زمکې نه
گلونه راباسي
د ياد او هيلو تارونه سره گډوي
وچې ريښې
د پسرلي په باران راپاروي
ژمي موږ تاوده ساتلو
زمکه يې په هېروونکي واورو پوښلې وه
او
يو کوشنې ژوند يې
په وچو دانو روان کړی و
اوږي موږ ناڅاپه گير کړو
او
د باران له څاڅکو سره
ودرېدو
د سنتو تر سيوري لاندې...

زموږ د گران طالب منگل شعر د خپلو ټاکليو اتلانو يوه روايي ليکه پرمخ بيايي، خو زمان و مکان په کې مات دي او له دې نظر پس مودېرنيستي ځانگړنې لري او په کلاسيکه مانا يوه داستاني منظومه نه ده. زموږ ځوان شاعر دېر تمرکز پر شاعرانه انځورجوړونه لري، چې په لوی سر کې دغه انځورونه د نيکي او بدې يا خير و شر يوه هيچاني جگړه انځوروي. ښکاره خبره ده چې خير بريالی دی. ديوان او ښاپېرۍ، گلان او غشي، هوسۍ او مرغۍ . د منگل صاحب کمال د خوځنده انځورونو د زنجيري کړيو د لړۍ پسې اخيستل دي، چې په يوه پخه شاعرانه ساه يې تعقيبوي. زموږ د ذوق، تخيل او ذهن لاسونه نيسي او په ځان پسې مو راکاږي. د دغه خوځنده تصويرونو يوه عجيبه برخه دلته راوړم:

هغه ديو چې په ماڼۍ کې بنديوان و
ښاپېريو د واده جشن ته راوست
هرطرف نه پرې شغلې د عشق خورې شوې
له ديو ورو ورو
يو سور گل د مينې جوړ شو

د یو ستوري په توتنه یې
غلی کېښود
ستوري خپله رڼا تاو کړه
د سور گل له شنه ډنډره
په ډنډر کې وې، ویالې د خوشبویانو
خوشبویانې شوې بدلې
سپینو واورو په څپولو
په څپولو کې وړې وړې دانې وې
په دانو کې د یو مخ تصویر خلا کړه
دا مخ سپین لکه نرګس و
په غومبورو یې د سرو رنگونو ډکې کاسې توی وې
زرځې سترګې یې رانجو کې پرکېدلې
په خندا خندا یې شونډې ښورېدلې

ګورئ، چې دغه بې‌زمانه او بې‌مکانه تصویر جوړونه څنگه یوه په بله پسې رانوي کيږي او پرته له دې چې له تاسو د منطقي پوښتنو په راپنځولو لاره ورکه کړي، هیجان تولیدوي. دیو مانی ته راځي او ناڅاپه په یوه گل بدلېږي. له دیو سره د سره گل اړیکه یوه اساطیري مخینه لري. (۱)
بیا د گل په ډنډر کې ننوځي او هلته یوه بله دنیا ده، د سور گل په ډنډر کې د خوشبویانو ویالې روانې دي. د شعر په ځواک دا منطق د منلو دی. هلته ناڅاپه سپینې واورې په مخه درځي او بیا سپین مخ، نرګس او د مخ د ښکلا توصیف. د روسي فورمالیستانو په ژبه دلته اشنایي‌تورنه Defamiliarization داسې فعال دی، چې د هېڅ یوه راتلونکي تصویر پیشبیني او انتظار نه‌لري. په دې توګه تاسو خپل ذهن د شاعر کوډو ته پرېږدئ، چې په یوه بهانده او سیاله بڼه مو چیرته رسوي.
زه «د گلونو مخه‌ښه» لور شعر په پښتو معاصر ځوان شعري بهیر یوه په زړه پورې زیاتونه ګڼم او قدرمن طالب منګل ته د دغه ابتکاري شعر په لیکلو مبارکي وایم. باور لرم، چې په راتلونکي کې به د پښتو شعر په برخه کې د تصویرپنځونې، سېمبول‌کاروونې او د تمثیلونو هنري اوډنې په برخه کې د تحلیل لپاره یو بېلګه‌يي شعر وي. د پښتو شاعرۍ ورشو دې لا پسې سمسوره، رنگینه او له گلونو ډکه وي.

درناوی
څېړنوال دکتور عبدالغفور لېوال
۲۰۲۶ می پېنځمه

(۱) : د Beauty and the Beast (دیو او ښایسته نجلۍ) په یوه مشهوره نړیواله کیسه کې لولو، چې هلته یو مغرور شهزاده د خپلې بد اخلاقي له امله په دیو بدلېږي، او د هغه په مانی کې یو جادويي سور گل وي چې د طلسم د ختمېدو نښه دی؛ که د گل ټولې پانې وغورځي، شهزاده به د تل لپاره دیو پاتې شي. یوه ورځ یوه مهربانه نجلۍ د خپل پلار د ژغورلو لپاره مانی ته ځي او هلته له دیو سره اوسېږي. د وخت په تېرېدو نجلۍ د دیو مهرباني ویني او پرې مینېږي. کله چې نجلۍ خپله رښتینې مینه څرګندوي، د سور گل جادو بشپړېږي، طلسم ماتېږي او دیو بېرته په ښکلي شهزاده بدلېږي.